

Walk & Talk – PSFs årsmøde 2016

/MBT

På PSFs årsmøde i april var praksisgørelsen igen på dagsordenen. Bl.a. i en udendørs W&T, hvor bl.a. forskellige praksisrelaterede emner blev diskuteret – her kommer et par pointer fra gåturen.

Vi trodsede vejrliget og stod klar med 400 regnslag i alle farver, da vi torsdag eftermiddag begav os ud på en walk&talk.

For at vi alle kan få gavn af den viden og de erfaringer, der er rundt på skolerne, bad vi alle grupper skrive de væsentligste pointer ned og aflevere dem sammen med regnslaget bagefter.

”Den gode produktion” var et af emnerne. God produktion er først og fremmest reel produktion, én der kan afsættes til kunder, så eleverne oplever forpligtelse og mening i arbejdet. Og god produktion er én, hvor den enkelte elev kan lære mere og nyt, gerne gennem sidemandsoplæring. Værkstedslæreren skal hele tiden sikre balance mellem produktionen og elevgruppen på værkstedet, så mængden og sværhedsgraden er passende. Det må ikke blive for let, men heller ikke så svært, at læreren bliver nødt til at tage over

og gøre færdigt. Man må ikke give køb på produktets kvalitet, men gerne aftale en længere leveringstid med kunden. Og tilsidst et forslag fra én gruppe om at bruge video eller QR-koder i undervisningen, og lade eleverne formidle, hvad de har lært. Så sidder det bedre fast.

Drøftelse af emnet **”vejledning”** kastede to anbefalinger af sig, nemlig at lave mere gruppevejledning, fordi det giver eleverne mulighed for at spejle sig i hinanden og bidrage til hinandens gode valg af retning og at indtale dokumentation af vejledningssamtaler direkte ind forløbsplanen i stedet for at skulle skrive på computeren. Der findes apps til formålet eller mikrofon på iPad/mobil.

Produktionsskolen har en almindelig opgave og **”Dannelse i produktionsskoleværkstedet”** kan f.eks. findes i det forpligtende arbejdsfællesskab. Elever kan føle sig forpligtede på en opgave, når de ser nødvendigheden af den, når den er passende i omfang og sværhedsgrad, når eleverne er med i såvel planlægning som udførelse og derfor har ejerskab, og arbejdsfællesskabet bliver stærkest, når der er taget hensyn til dynamikken mellem eleverne, som skal løse opgave sammen.

For **”den værkstedsintegrerede undervisning”**, både fagets teori og de almenfaglige fag som dansk og matematik, pointerede grupperne det vigtige i, at eleverne møder en undervisning, der er anderledes end den de kender fra folkeskolen. Den skal være praksisorienteret, tage udgangspunkt i det der foregår på værkstedet og give eleverne erfaring for, at teorien kan bruges til noget. Hvis skolen har et almenundervisningstilbud er samarbejdet mellem værkstedslærere og almenlærere særligt vigtigt, så elever kan knytte det sammen, de lærer i de to rum. Nogle nævner portfolio, beregning af materialeforbrug, tegningsforståelse og brug af fagudtryk som mulige elementer.

”De målrettede forløb hen imod EUD” var også under lup på trods af de forholdsvis begrænsede erfaringer vi endnu har med det. Her et par pointer fra disse sidste gruppers walk&talk. Praktik bliver nævnt som vigtig i såvel afklaringen hen mod det målrettede forløb som undervejs, for at eleven kan blive klar på en fagretning. Elementer som portfolio og den værkstedsintegrerede undervisning, værkstedslærerens kendskab til erhvervsuddannelser og selvfølgelig arbejdet med de sociale og personlige kompetencer hører også til de målrettede forløb, når man spørger deltagerne på årsmødet, hvad der er bør være tænkt med. Og endelig er alle opmærksomme på kombinationsforløb som overgang fra produktionsskole til erhvervsuddannelse som et vigtigt og meget brugbart element, fordi det sikrer en håndholdt overgang til erhvervsuddannelse, og fordi eleven undgår at bruge et eud klip, hvis det ikke lykkes at blive på uddannelsen i første omgang.